

न पत्वम् । कुत्सितच्छेदने तद्वर्णे किमेति पाठान्तरम्
प्रथो० अनुस्वारलोपः । तदर्धे

किंसखि पु० कः कुत्सितः सखा किमः शेषार्थत्वात् न टच्समा०
कुत्सिते सख्यौ “स किंसखा साधु न शस्ति योऽधि-
पम्” किरा० प्रत्यये किमः टच्समा० । किंसखइत्येव ।

किंस्वित् अय्य० इन्द्रः । वितर्के गणर० स्थाणुरयं किंस्वित्
पुरुषः । स्थाणुत्वपुरुषत्वाभ्यां वितर्कौऽत्र गम्यते ।

किकि पु० कक इन् प्रथो० इत्त्वम् । १ नारिकेले राजनि० ।

किकीतिशब्दकारके २ चापपक्षिणि (खर्ख् चातक) शब्दभा०
किकिद्वि पु० किकीत्यव्यक्तशब्देन दीव्यति दिव-क ।
चापपक्षिणि । इन् । किकिदिविरयत्वं शब्दभा० ।

किकिन् पु० किकीतिशब्दोऽस्यैव वीह्या० इनि । चापपक्षिणि
किकीदिविरिति पदद्वयम् अमरव्याख्याने क्षीरसायी ।

किकिर स्त्रि० कृ-पञ्चम्यै कर्म्मणि क वेदे प्रथो० आदौ
क्यागमः । कौखे “आविश्य किकिरा कृष्ण पत्नीनाम्”
अ० ६.५.२.७ “किकिरा कौखांनि” भा० सुपां सुलु गित्यादि
ना आच् । एतेन किकिराशब्दकल्पनं चिन्त्यम् ।

किकीदि(दौ)वि पु० किकीतिशब्देन दीव्यति दिव-इन्
उणा० सू० किकीदिनेति निह्ने शात् नि० दीर्घः । चापे सि०
कौ० अत्र पूर्वोत्तरपदयोर्ह्रस्वदीर्घविनिमये किकिदीविरि-
त्यपि तत्रैव सि० कौ० । “साकं यक्ष प्रपत चापेण
किकिदीविना” अ० १०.६७.१२ ।

किक्किट् ति० कुत्सिते । “किक्किटकारेण व्याख्याः पशवो-
भवन्ति” तैत्ति० स०

किक्किश पु० सुश्रुतोक्ते दैहिके कर्मभेदे । “केशरोमनखादाश्च
दन्तादाः किक्किशस्तथा” कर्मशब्दे विवृतिः

किक्किसाद् पु० “राजमन्त्रसु” इत्युपक्रमे “गोधूमकः
किक्किसाद् इति सुश्रुतोक्ते सर्पभेदे । सर्पशब्दे विवृतिः

किखि पु० स्त्री० (ख्याक श्रेयाखि) शृङ्गाभभेदे त्रिका०

किङ्कणी स्त्री किङ्कित्कणति कथ-शब्दे इन् ङीप् ।
क्षुद्रघण्टिकायां हेमच०

किङ्कर ति० किङ्कित् करोति अच् । १ दासे सेवके स्त्रियान्त
टाप् । किङ्करस्य पत्नी ङीष् । २ किङ्करी दासपत्न्यास् स्त्री
“अवेहि मां किङ्करमष्टभूते” रघुः । “विप्रस्य किङ्करो
भूपो वैश्योभूपस्य भूमिप ! । सर्वेषां किङ्करः शूद्रो
ब्राह्मणस्य विशेषतः” पुरा० । किङ्करस्य गोलापत्यं नडा०
फक् । किङ्करायण तद्गोलापत्ये पुंस्त्री ।

किङ्कल पु० बालतन्त्रे नटभेदे । “भजमानस्य निम्बोचिः किङ्कलो-

सुष्टिरेव च” भाग० ६.२४.५, नडादौ किङ्कलेति या पाठः

ततो गोत्रापत्ये फक् । किङ्कलायन तद्गोलापत्ये पुंस्त्री०

किङ्कणी स्त्री किङ्कणी+प्रथो० इत्त्वम् । १ क्षुद्रघण्टिकायाम्

अम० । तदाकारफले २ विकङ्कतवृक्षे राजनि० “रथेन

काञ्चनाङ्गेन कल्पितेन यथाविधि । शैव्यसुयोवयुक्तेन

किङ्कणीजालमालिनाः” भा० आ० २.२० अ० “सौभाग्यं मह-

दाप्नोति किङ्कणीं प्रददङ्गरे” विष्णु ध० पु० “भग्नं भीमेन

मरुता भयतोरथकेतनम् । पातितं किङ्कणीजालम्”

वेणी० । ३ अम्बरसायां द्राक्षायां “रुद्रधरः जलजम्बू वृक्षे

हलायुधः “कटफलं किङ्कणी द्राक्षा लङ्गुचं मोचमेव

च” हारी० । कंशब्दः किञ्च इव यस्यां स्तुतौ गौरा० ङीष् ।

तन्त्रसारोक्ते ५ देवीस्तुतिभेदे सा च “किं किं दुःखं

सकलजननि ! क्षीयते न स्मृतायाम्” इत्यादिस्तुतिः ।

किङ्कणीका स्त्री कण-शब्दे ईकन् प्रकृतेः किङ्कणादेशः ।

क्षुद्रघण्टिकायाम् । “तसुवाह् वाहः सशब्दचाभीर

किङ्कणीकः” कुमा० । अभूमिपालान् भोजान् खाना-

तिवत् किङ्कणीकिनः हरिव० ३८ । अस्य पुंस्त्वमपि

“किङ्कणीकविभूषितान्”

किङ्कणीकाश्चम पुंन० भा० प्रसिद्धे तीर्थभेदे । “वैमानिक

उत्सृज्य किङ्कणीकाश्चमे तथा निवासिऽप्सरसां

दिव्ये कामचारी महीयते” भा० अनु० २.५ अ० ।

किङ्कर पुंस्त्री किङ्कित् किरति वियोगिनं रागाय वा कृ-क ।

१ अमरे २ कोकिले ३ अथे च सारस्वतः स्त्रियां जातित्वात्

ङीष् । ३ कामे पु० ४ गजकुम्भे न० ५ रक्तपर्ण्ये पु० ६ तद्वति ति०

किङ्किरात् पु० किङ्किरं रक्तपर्णमतति अत-अण् । अशोक-

वृक्षे जटा० भरनमितशिरः “शेखरैः किङ्किरातैः” रत्ना० ।

किङ्किराल पु० किङ्किराय रक्ततायै अलति कार्यान्नीति

अल-अच् ३२० । वर्षरे वैद्य० तस्य निर्यासयोगेन

रक्तपर्णस्थिरत्वकरणात् तस्य तथात्वम् ।

किङ्किरिन् पु० किङ्कर+इनि । (यइचि) विकङ्कतवृक्षे जटा०

किङ्किल अय्य० किम्+किल+इन्द्रः । “किङ्किलेति कोपा-

अश्रयोः” गणरत्नोक्ते १ कोपे २ अश्रवायाश्च । “न सर्पये न

अहधे किङ्किल भवान् वृषसं याजयेत्” भवत्कर्त्तृकं

शूद्रयाजकं कोपविषयः अश्रवाविषयश्च । तदर्धक

किङ्किलशब्दयोगे लिङ् ।

किञ्च अय्य० किञ्च च चङ० । १ आरम्भे, २ सप्तम्ये, ३ साकल्ये,

४ सम्भावनायाश्च मेदि० ५ अवातरे जटा०